

7. GRAD NA NOGAMA

- „...*Srca su nam puna kada vidimo toliko ljubavi, poštovanja i saradnje kod toliko vaših ljudi i to nam daju nadu u bolji svijet i bolje sutra...*”

(Iz pisma Irene Nicholas,
Kathleen Dr Misanamicut R. I 02891, SAD)

Brojni su zapisi i izjave u svjetskom javnom mnijenju o olimpijskom Sarajevu kao gradu izuzetne mobilnosti. Neki poznati američki komentatori nisu se, recimo, libili da izraze otvorenu skepsu da njihov Los Angeles, kao domaćin narednih ljetnih igara, neće, nažalost, biti u prilici da dobije toliku podršku svojih građana, da naglasi takvo jedinstvo duha i ostvari toliku mobilnost kao što je uspjelo Sarajevu.

Ono što se desilo na subjektivnom planu u Sarajevu u toku XIV ZOI, kao moralni faktor, kao jedinstveno načelo, doista zaslužuje da se široko sociološki, društveno i politički raščlani i objasni.

Desilo se, u najkraćem, takav stepen jedinstva i svijesti građana koji je pre-rastao u silnu energiju, u silan zamah, u silan val mobilnosti. Danas, neposredno poslije Olimpijade koja je pobrala u zemlji i svijetu velika priznanja, taj element neobičnosti dominira kao nesumnjiva vrijednost višestrukog značaja – i kao argumenat, i kao iskustvo, i kao pouka.

Ispoljena mobilnost građana Sarajeva svako će kao argumenat najupečatljiviji način demantovati sve skepse i sumnjičenja u valjanost postojeće aktuelne društvene i političke prakse kao pokretačke snage u svakodnevnom životu. Pokazalo se da su upravo sredstva i mehanizmi pomenute prakse bili oblici i motivi putem kojih je ostvarena rečena mobilnost.

Iskazana mobilnost sigurno će kao iskustvo značiti mnogo u programiranju i planiranju širih razvojnih i drugih akcija u gradu. Iskustva Olimpijade u tom pogledu gotovo će biti nezaobilazan faktor.

Najzad, sve što se desilo u pomenutoj mobilizaciji neće kao pouka moći da mimoiđe dalje široke rasprave o turističkim perspektivama grada.